

תת"ע (תל אביב) 1257-11-24 - מדינת ישראל נ' דיאנה חיט

תת"ע (תל-אביב-יפו) 1257-11-24 - מדינת ישראל נ' דיאנה חיטשלום תל-אביב-יפו

תת"ע (תל-אביב-יפו) 1257-11-24

מדינת ישראל

נ ג ד

דיאנה חיט

בית משפט השלים שבתו כבית משפט לטעורה תל-אביב-יפו

[28.12.2024]

כבוד השופט עמייר בר

החלטה

לפני בקשה לביטול פסק שניית בתאריך 8.12.24 וזאת בהתאם לסמכווי מכח סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982.

כנגד המבוקשת הוגש כתוב אישום המיחס לה עבירה של נהיגה ברכב כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים. פסק הדין ניתן לאחר שה浼בקשת נשפטה בהדרה. המבוקשת זומנה לדין, אך קיבלה אותו ביום ביצוע העבירה.

מדובר בתיק הזמן לדין. המבוקשת לא חתמה על ההזמנה לדין, אך קיבלה אותו ביום ביצוע העבירה.

פסק הדין ניתן בתאריך 8.12.24 לאחר שהנאשמת לא התייצהה לדין. הבקשת לביטול פסק הדין הוגשה בתאריך 16.12.24.

טענות הצדדים:

טענות המבוקש:

ב"כ המבוקשת טוען כי לאחר השיחה עם המבוקשת, המבוקשת יצרה עימו קשר עמו ועדכנה בפרטיה המקרה.

ב"כ המבוקשת טוען כי לאחר מועד הדיון בו נוצר דינה של המבוקשת, המבוקשת סוכם כי יציג אותה בדיון ביום 8.12.24 וכן תגיע המבוקשת אל ב"כ המבוקש מספר ימים טרם הדיון וזאת על מנת להסדיר את הייצוג.

ב"כ המבוקשת טוען כי בשל מחלה המגובה באישור מחללה ממשך 4 ימים והדחק הנפשי בו הייתה מצויה המבוקשת, שאף גרם לה לקיים פגישה דחופה עם הרופא, נבצר ממנה להגיע לדין.

ב"כ המבוקשת מוסיף ואומר כי נוצרה אי הבנה בין הצדדים כיון שהיות המבוקשת לא התייצהה בפניהם וסוגיות הייצוג לא הוסדרה, לא התייצהה בבית המשפט.

ב"כ המבוקשת טוען כי לבקשת טענות הגנה טובות במילוי. בין טענותיו, העובדה שמכتب האישום עולה כי המבוקשת נהגה ברכב לאחר שהוסבר לה במשרד הרישוי שכאשר תסימן את שהוטל עליה במסגרת אמצעי התיקון רישויונה יושב לה אוטומטית, ככלומר, היא הייתה בטוחה שהכל תקין בשנהגה.

זאת ועוד, טוען ב"כ המבוקשת כי העונשים שהוטלו עליה חמורים יתר על המידה וחורגים ממתחם הענישה הנוגה. טענות המשיבה:

לטענת המשיבה, מדובר בדיון מסווג הזמן לדין בגין עבירה של נהוגה כאשר רישוון הרכב פקע מעלה שנתיים. ההזמנה לדין נמסרה לידי המבוקשת במועד ביצוע העבירה ביום 20.9.24 כאשר על הזימון לדין הינו ביום 24.8.2024 בו נשפטה בהיעדר.

המשיבה אף מצינית כי הדוח נמסר לבקשת דין וזה לא חתמה עליו. עוד טענת המשיבה כי אין בטענות המבוקשת כדי לבטל את פסק הדין.

סעיף 240 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר לדין אדם בהיעדר בכתב אישום מהסוג בו הורשע הנאשם, וקובע חזקה כי אם הזמן ולא התקציב בבית המשפט יראווה כמודה בכל העבודות שנטענו, וכי בית המשפט רשאי לדונו בהיעדר. ובאי בקירה את נוסח הסעיף.

"240. (א) בעבירות לפ**י פקודת התעבורה**, או **לי פקודת ביטוח רכב מנوع** [נוסח חדש], תש"ל-1970, שלא גרמו לתאונת דרכים שבה נחבל אדם חבלה של ממש, בעבירות שנקבעו בעבירות קנס או בעבירות לפי חיקוק אחר שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת קבוע, יחולו סדר דין אלה:

(א) 2 נאים שהזמן ולא התקציב בבית המשפט בתחילת המשפט או בהמשך, יראווה כמודה בכל העבודות שנטענו בכתב האישום, זולת אם התקציב סניגור מטעמו;
(א) 3 בית המשפט רשאי לדין נאים לפ**י הוראות פסקה (2)**, שלא בפניו, אם הוא סבור שלא יהיה במשפטו על דרך זו משום עיוות דין לנאים בלבד שלא יטיל עליו עונש מאסר.

(ב) על פסק דין מרשיין שניתן לפ**י סעיף קטן (א)**, יחולו הוראות סעיף 130(ח) -(ט).

סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב - 1982 מאפשר הגשת בקשה לבטל את פסק הדין.

130. (א) נאשם שהוזמן להמשר משפטו ולא התיעצב, מותר לדונו שלא בפניו אם ההזמנה למועד המשר נמסרה לו בהודעה של בית המשפט בשעת דיון, ובית המשפט זההרו במהלך המשפט שיהיה רשאי לדונו שלא בפניו אם לא התיעצב, או אם הזמנה בכתב הומצאה לו, שלא באמצעות סניגורו, וכן לסניגורו, אם יש לו סניגור, וצויינה בה האזהרה האמורה.

(ח) נגזר דין של הנאשם בחתא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגורר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקתiae*היא* התיעצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין; בקשה לפי סעיף קטן זה תוגש תוך ימים מהיומיים שהומצא הנאשם פסק הדין אולם רשאי בית המשפט לדzon בבקשתו שהוגשה לאחר מועד זה אם בבקשתו הוגשה בהסתמכתו. השיקולים להם נדרש בדיון בבקשתו לבטול פסק דין שניtan שלא בנסיבות הנאשם לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים:

האחד - סיבה מוצדקת להמנעותו של המבוקש להתייעץ בדיון.
השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא יותר, לו יומו.

ניתן להתייחס לשתי העילות כמפורט. כך שככל שסיכוי הבקשתו בשל עיוות דין גבוהים יותר, ניתן להקל בסיבהiae*היא* התיעצבותו, ולהיפך. אולם לצורך בחינת סיכוי החשע לעיוות דין (شرطם להיבחן במסגרת מקובלית הכוחות بد בבד עם הדיון בסיבהiae*היא* התיעצבותו), נדרש בית המשפט להעריך סיכויים אלה בהתאם לטענות הצדדים. ראו בין היתר דברי בית המשפט העליון [ברע"פ 9142/01 סוראי איטליה נ' מדינת ישראל \(2.10.03\)](#):

פסקה 8:

"ויצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שערו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעדיר בבקשתו לבטול פסק דין גם אםiae*היא* התיעצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיימחשׁ כאמור, נדרש סיבה מוצדקת להיעדרות, ובמקרה לאין בידיו המבוקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו...".

ראוי בזיהוי זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון [ברע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנה סאלם \(25.3.18\)](#) (להלן- רע"פ סאלם):

"אין חובה לקיים דין במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניית בהעדר. קיום דין כאמור הוא החרג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדין בנסיבות חריגות, שבahn ניתן להציג על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניית בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לחייב דין בנסיבות הצדדים, לנמק ולן בקצחה את החלטתו לדחות את הבקשתה".
בענינה של המבוקשת, לא מצאת כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון.

ה.mvp. המבוקשת זומנה כדין לדין.
ה.mvp. המבוקשת לא התיצבה לדין.

אישור המסירה הוגש במועד הדיון. האישור הנה אישור מסירה תקין וזאת למatters שהmbkshet לא חתמה על החזמון. לכן יש לראות במבוקשת כמו שזומנה לדין ובחירה שלא להציג.
עוד אצין כי אין טענה שהmbkshet לא ידעה על הדוח או לא ידעה על מועד הדיון.
אין חשש לעיוות דין;

בנוגע לטענה כי גרם לmbkshet עיוות דין אם לא ינתן לה יומה, כפי שנקבע בער"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמן סאלם (25.3.18):

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניית בהעדר להציג טעמים של ממש לביסוס טעמו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאלי של ממש לשינוי התוצאה".
נקבע כי על המבוקש לבטל פסק דין שניית בהעדר להציג על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיוות דין.
מתוך בע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמן סאלם (18.3.2007):

ניתן אם כן לקבוע, בשינויים המחויבים, כי גם כאשר מדובר בבקשתה לביטול פסק דין שניית בהעדר, יש להציג על שיקולים כבדי משקל, שיש בהם פוטנציאלי ממש לשינוי התוצאה, על מנת שיבוטל פסק הדיון בעילה של חשש לעיוות דין. וכך שהובחר בע"פ 6920/07 חסן נ' מדינת ישראל [פורסם ב公报] (4.9.2007):

"המנוח 'עיוות דין' פורש בפסקתו של בית משפט זה כמקרה שבו תוצאת המשפט הייתה יכולה להיות שונה עקב פגם מסוים שנפל בהליך... או במקרה שבו נפל בהליך פגם פרודוראלי כה חמור היורד לשורשו של עניין עד שקמלה חזקה שנגרם עיוות דין ללא צורך בהציגו על קשר סיבתי בין הפגם לתוצאה" (שם, בפסקה 7).

טענה כללית כי המבוקשת כופרת בביטוי העבירה אין בה די כדי לבסס טענה עיוות דין הצדקה ביטול פסק דין (ראו בע"פ 2573/17 גיאר נ' מדינת ישראל (6.9.17)).

הmbkshet למעשה טעונה כי סובייקטיבית סבירה שהഫסילה הتسويיה וזאת למatters שלא קיבלה לידי רשות נהייה תקף. לכן, גם על פי שיטת המבוקשת מדובר לכל הפתוח בעצימת עניינים ובוודאי לא טענה שיש בה כדי הביא לשינוי התוצאה.

לענין העונש טענה המבוקשת, כי מדובר בעונש חמום, הרי שלא מצאת כי מדובר בעונש החורג ממתחם העונשה. טענה הסדרת הייצוג.

לענין נהטעה שהmbkshet סבירה שהייצוג הוסדר, הרי ששוב מדובר ב"אי הבנה" של המבוקשת. כפי שמוסר בע"כ המבוקש בהגנותו, שהייצוג לא הוסדר, הרי שהיא על המבוקשת להציג דין או לכל הפתוח לגישת בקשה דחיה.

האישור הרפואי הרפואית

בע"כ המבוקשת טען כי המבוקשת חלה וניתנה לה חופשת מחלת מיום 7.12.24 ועד ליום 9.12.24.

אם ידעה המבוקשת כי נבצר ממנה להגיע לדין, היה עליה להגיש בקשה בהתאם.

המחלה ממנה סבלה המבוקשת על פי התעודה היא "LOW BACK PAIN" ככלומר כאביגב תחתון. בזיהירות המתבקשת, המבוקשת לא הייתה מאושפצת ולא הייתה כל מניעה להגיש בקשה דחיה, או להגיש בקשה דחופה או הודיעה על המחלה בסמוך מיד לאחר הדיון.

לא כל אישור רפואי הופך את המבוקשת לחסרת יכולת תפקוד שכן מדובר בכאב גב. אמן לmbkshet הייתה סיבה לא' התיצבותה לדין ביום הדיון, אך אין הדבר שולל ממנה את יכולתה להגיש בקשה דחיה במקביל לאי התיצבותה. לא ניתן לקבל התנהלות מסווג זה. אישור רפואי לא' התיצבות לדין אינו חזות הכל. אין באישור הרפואי מהתיצבות כדי לפטור את המבוקשת מחובתה האחרות, כגון הודיעה על אי התיצבותה טרם הדיון בשל מחלת.

סופיות הדיון:

בית המשפט מחויב לעתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ראה בענין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נואה משיח נ' מדינת ישראל (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בית המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנonta גושפנקא עקייה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שmag בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פ"ד"י ל"ט(3) 279.] על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו בזכות מהותית, ואולם זכות זו כפופה לפרוצזרה וזמןם בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, וועלות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמן, ולאחריה ביטול של פסקין דין של מתקדינים שלא התיצבו במועד אלו הזמננו, תביא לשחבת ועומסים מיותרים בניהול התקיים, באופן המכבד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליום בבניין בית המשפט".

לאור האמור;

משלא לא שכנעתי כי יגרם לבקשת עיונות דין במידה ולא ינתן לה יומה; מאוחר והבקשת ידעה על הדיון, ולאור העובדה שהבקשה לא הגישה בקשה לדחית מועד הדיון מהמועד מחלתה; לאור עקרון סופיות הדיון; לא מצאת הצדקה להיעתר לבקשה. הבקשה נדחת.

המציאות תשלה ההחלה לצדים.

ניתנה היום, כ"ג כסלו תשפ"ה, 28 דצמבר 2024, בהעדר הצדדים.